

Aprilie

Alina Cristian

Aprilie

E iarăși Aprilie, miros dulceag de primăvară
Și iar mă las purtat de amintiri, ce zburdă-n asfințit...
Privesc cerul senin și inima mi se-nfioară
Și te privesc la fel, ca-n ziua când te-am întâlnit.

Cu ochii tăi negri, misterios de dulce îmi zâmbeai,
Aveai o nostalgie și-o tandrețe în privire...
Și-al tău parfum mă îmbăta ca vinul, când treceai,
Iar eu te urmăream hipnotizat, fiind învăluit de-a ta iubire.

E iarăși primăvară și parcă simt cum același dor,
Colindă după tine, vrând să te privească iar și iar...
Iar florile-nflorite, ce mă îmbie cu parfumul lor,
Îmi amintesc de tine, suflet dulce, ca de un special dar.

Iubirea-i ca un dar divin, când totul cântă trezindu-se la viață,
Când păsările-ți cântă-n tril, iubirea ce parcă te înalță...
Iubirea crește ca o floare, dintr-un boboc abia mijit,
Când soarele printre petale, l-a sărutat în răsărit.

Aprilie, miros de viață, cu fluturi ce fără astâmpăr roiesc,
Cu raze de soare, ce te alintă și te îndeamnă să iubești...
Așa și inima-mi se prinde în hora dansului ceresc,
Când mâna ta mai strâns mă ține, tu ești aici și mă privești.